

“Γκρέμισμα του καταυλισμού – Μετεγκατάσταση σε σπίτια”¹

Το τελευταίο επεισόδιο της ρατσιστικής διαχείρισης των Ρομά του Χαλανδρίου

Προκήρυξη που μοιράζεται σε 3.600 αντίτυπα με την ευθύνη του **antifa xalandri**

Ιούλιος 2019

Όποιος παρακολουθεί την επικαιρότητα στο Χαλάνδρι τον τελευταίο χρόνο, τότε σίγουρα έχει μείνει με την εντύπωση ότι το περίφημο “πρόβλημα” του καταυλισμού των Ρομά στο Νομισματοκοπείο είναι πολύ κοντά στο να φτάσει σε μια “λύση”. Και όποιος βέβαια, δεν έχει τύχει να παρακολουθήσει τις τοπικές φυλλάδες και τα γραφόμενά τους, δεν είναι δύσκολο να καταλάβει ποιο ακριβώς είδος κατοίκου των βορείων αναφέρεται στην παρουσία των Ρομά στη γειτονιά μας σαν “πρόβλημα” που απαιτεί κάποιου είδους “λύση”. Ο λόγος φυσικά για τις δημοτικές αρχές και τη μεσαία τάξη που συσπειρώνεται γύρω τους, ή με άλλα λόγια για το κοινωνικό κομμάτι που φιλοδοξεί να μετατρέψει τις γειτονιές μας, σε ένα πεδίο φιλόξενο μόνο για ανθρώπους του συναφιού του και εξυπηρέτησης των υλικών του συμφερόντων. Και ναι, καλά το υποψιάζεστε, αυτή εδώ η προκήρυξη είναι ένα από τα λίγα κείμενα που θα βρείτε να κυκλοφορούν για το θέμα, που δεν θεωρεί ότι η παρουσία των Ρομά στη γειτονιά μας είναι “πρόβλημα” και δεν ασχολείται με τις εκλογές την ώρα που όλοι παριστάνουν ότι είναι το πιο σημαντικό πράγμα στον κόσμο.

Ο καταυλισμός και οι κρατικές χρηματοδοτήσεις

Έχουμε υποστηρίξει κατά καιρούς δημόσια, ότι ο καταυλισμός των Ρομά του Χαλανδρίου, αποτελεί εδώ και δεκαετίες ένα πεδίο άσκησης των κρατικών στρατηγικών για τη διαχείριση του πάτου της εργατικής τάξης. Επίσης, ότι όλες ανεξαιρέτως οι δημοτικές αρχές, δεξιές και αριστερές, που έχουν εκπροσωπήσει τους “κατοίκους” (δηλαδή τη μεσαία τάξη) από το συγκεκριμένο αξίωμα, έχουν συμβάλει στην υποτίμηση των Ρομά, η καθημεία με τον δικό της τρόπο. Γράφαμε για παράδειγμα σε προκήρυξη που μοιράσαμε στα

τέλη του 2014, με αφορμή την διαδήλωση που καλούσαμε λέγοντας ότι, αντί για τους Ρομά, πρέπει “Να φύγουνε οι δήμαρχοι, οι ρατσιστές και η αστυνομία”:

[...]ο δημόσιος λόγος, για το καυτό θέμα του καταυλισμού για μια ακόμη φορά περιστράφηκε γύρω από την «απόδοση δικαιοσύνης στους ιδιοκτήτες» για τους δεξιούς και «την εύρεση μιας λύσης που να ικανοποιεί όλες τις πλευρές» για τους αριστερούς, συσκοτίζοντας σκόπιμα τους λόγους που καθιστούν τον καταυλισμό θέμα πραγματικά καυτό: τις προοπτικές για ζεστό κρατικό χρήμα που δημιουργεί η διαχείριση της μειονότητας και ο ανταγωνισμός των επιμέρους εξουσιών για τις τσέπες που αυτό θα καταλήξει.

Ο αριστερός ανθρωπισμός και η δεξιά αδιαλλαξία, λοιπόν, ενώ αρχικά φαντάζουν ως δύο αντίθετες μεταξύ τους μέθοδοι επίλυσης του ζητήματος, στη ουσία αποτελούν τις πολιτικές εκφράσεις ενός ανταγωνισμού, οι φορείς των οποίων αξιολογούν τη συγκυρία με γνώμονα τα συμφέροντα που εκπροσωπούν και πράττουν αναλόγως.¹

Η αλήθεια είναι ότι το κρατικό ή οποιασδήποτε άλλης προέλευσης χρήμα που έχει δοθεί διαχρονικά στον δήμο Χαλανδρίου για την διαχείριση του καταυλισμού των Ρομά, μετριέται σε εκατομμύρια ευρώ, συμπέρασμα που προκύπτει από τα λίγα στοιχεία που έχουμε βρει δημόσια -φανταστείτε να το ψάχναμε και περισσότερο. Κατά τ' άλλα, η εξασφάλιση του χρήματος και το προς ποιες κατευθύνσεις θα διοχετευθεί αυτό το χρήμα, είναι πιστεύουμε στοιχεία κομβικά και θεμελιώδη για κάθε δημοτική αρχή. Για να το πούμε με πιο απλά λόγια, οι δήμοι, σαν πολιτικοί εκπρόσωποι των υλικών συμφερόντων στις γειτονιές, μέσα στις προτεραιότητές τους

1. Ολόκληρη την προκήρυξη μπορείτε να τη διαβάσετε στο antifaxalandri.wordpress.com στη σελίδα “Προκηρύξεις”

Το Πάτημα έδειξε το δρόμο

έχουν το να προσπαθούν να εμπλέκονται σε χρηματικές ροές προερχόμενες από οπουδήποτε μπορεί να φανταστεί ο ανθρώπινος νους ώστε στη συνέχεια να έχουν λόγο πάνω στη διανομή των ροών αυτών.

Η αφορμή γι' αυτές τις χρηματοδοτήσεις μπορεί να είναι από ένα καταυλισμό Ρομά στην επικράτειά τους, που "επιτέλους πρέπει κάτι να γίνει", μέχρι τη διαχείριση του προσφυγικού που βιώσαμε τα προηγούμενα χρόνια σε τοπικό επίπεδο, μέχρι την αξιοποίηση εγκαταλειμμένων ακινήτων και τη διαμόρφωση των δημόσιων χώρων, μέχρι... κυριολεκτικά οτιδήποτε! Δουλειά του δημοτικού παράγοντα είναι να είναι σε θέση να ανακαλύπτει τέτοιες αφορμές εκεί που οι άλλοι βλέπουν αέρα κοπανιστό, ώστε να αποκομίζει τα αντίστοιχα οφέλη.

Το κέρδος αυτής της διαδικασίας για τους κρατικούς μηχανισμούς είναι μεγάλο και συνήθως είναι συσκοτισμένο πίσω από αναλύσεις που θέλουν τις χρηματικές ροές να γίνονται αντικείμενο "κακοδιαχείρισης" και να καταλήγουν σε τοσέπες "λαμογιών" -αυτά είναι συνήθως τα εκατέρωθεν επιχειρήματα των αντίπαλων δημοτικών παρατάξεων στον μεταξύ τους ανταγωνισμό. Στην πραγματικότητα, πολύ περισσότερο από λεφτά σε τοσέπες ύπουλων δημοτικών συμβούλων, οι χρηματικές ροές είναι λεφτά που διοχετεύονται στις τοπικές κοινωνίες, σε μικρούς και μεγάλους εργολάβους, σε ιδιοκτήτες, σε μιαγαζάτορες, ακριβώς δηλαδή στα υλικά συμφέροντα που εκπροσωπούνται από τις δημοτικές αρχές. Με αυτό τον τρόπο πιστεύουμε ότι πρέπει να γίνονται αντιληπτές οι χρηματοδοτήσεις κάθε είδους. Σαν προσπάθεια των δημοτικών αρχών να χτίσουν, να συντηρήσουν, να διευρύνουν τις σχέσεις τους με τα υλικά συμφέροντα της μεσαίας τάξης.

Έτσι λοιπόν, πίσω από το "σκάνδαλο" του δήμαρχου Ζαφειρόπουλου, που 1.000.000 ευρώ δεν το διέθεσε όπως είχε υποσχεθεί για την καθαριότητα του καταυλισμού, εμείς πρέπει να βλέπουμε ένα δήμαρχο ο οποίος έκανε τη δουλειά του με τον τρόπο που όλοι περιμένουν να την κάνει, άσχετα αν συνήθως παριστάνουν το αντίθετο. Τούμπησε χρηματοδότηση, τη διένειμε εκεί που ο ίδιος θεώρησε χρησιμότερο. Αντίστοιχα, πίσω από την καούρα του δήμαρχου Ρούσσου, να στεγαστούν οι Ρομά σε σπίτια, πρέπει να βλέπουμε ιδιοκτήτες να τρίβουν τα χέρια τους με τα 850.000 ευρώ που εξασφάλισε ο δήμαρχος και η παρέα του, λεφτά τα οποία πολύ θα ήθελαν να μετατραπούν σε νοίκια για τα ακίνητά τους.

Δεν χρειάζεται όμως να αναζητούμε πάντα χρηματοδοτήσεις εκατομμυρίων για να καταλάβουμε πως ακριβώς λειτουργούν οι δήμοι σε σχέση με τις τοπικές κοινωνίες. Γράφαμε για παράδειγμα σε προκήρυξή μας το Γενάρη του '18, σχετικά με το Κέντρο Κοινότητας του δήμου Χαλανδρίου και του Κέντρου Κοινότητας Ρομά ότι:

Το πόσο ενδιαφέρονται οι τοπικές κοινωνίες για την "κοινωνική ένταξη" φάνηκε το περασμένο καλοκαίρι στο Πάτημα Χαλανδρίου, όπου ρατσιστής κάτοικος πυροβόλησε στο κεφάλι με καραμπίνα εναν 42χρονο Ρομά. Να πούμε εδώ ότι, για την περίπτωση του καταυλισμού στο Πάτημα ακολουθήθηκε η ίδια διαδικασία μετεγκατάστασης σε σπίτια και ο καταυλισμός γκρεμίστηκε. Φυσικά οι συριζαίοι δημοτικοί άρχοντες γνωρίζουν καλύτερα απ' τον καθένα, ότι η υποτιθέμενη ένταξη των Ρομά που πιπιλάνε, δεν επιτυγχάνεται με προσωρινές διαμονές σε σπίτια, ειδικά όταν πρόκειται για κοινότητες της εργατικής τάξης που είναι αποκλεισμένες για δεκαετίες βάσει οργανωμένου κρατικού σχεδίου. Άλλωστε, οι ίδιοι οι συριζαίοι είναι κομμάτι του κρατικού και κοινωνικού ρατσισμού και σαν μην έφταναν όλα αυτά, έδωσαν συγχαρητήρια στους Ρομά για την αυτοσυγκράτηση που επέδειξαν. Με το θράσος που προκύπτει από την ταξική τους θέση...

[...] τα εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ που επενδύονται σε "δομές αντιμετώπισης της φτώχειας" στην ουσία επενδύονται σε δομές επιτήρησης των συμπεριφορών της εργατικής τάξης την εποχή που αυτή δέχεται ολομέτωπη επίθεση. Σε δομές που μας καταγράφουν και μας κατηγοριοποιούν με ένα σωρό κριτήρια, φύλου, υγείας, εθνικότητας, εισοδήματος, νομιμοφροσύνης.

Σε δομές που προσλαμβάνουν με μισθούς αναντίστοιχους του μέσου όρου της αγοράς εργασίας, σπουδαγμένους συμπολίτες μας για να μας επιβλέπουν, να μας καθοδηγούν, να αποφασίζουν αν δικαιούμαστε κανένα κιλό κρέας από το παντοπωλείο και να κανονίζουν κανένα υποχρεωτικό εμβολιασμό για τους πιο υποτιμημένους από εμάς, όπως ήδη έχει κάνει το Κέντρο Κοινότητας Ρομά Χαλανδρίου για 130 παιδιά Ρομά. Είναι δηλαδή μια διαδικασία που βάζει κομμάτια της ελληνικής κοινωνίας να επιτηρούν -και να επωφελούνται από- την υποτίμηση κομματιών της εργατικής τάξης².

Σε περίπτωση που δεν το θυμάστε, ο δήμαρχος Ρούσσος και η παρέα του, είχαν υποσχεθεί την δημιουργία θέσης εργασίας "διαμεσολαβητή" και "παιδαγωγό ειδικευμένου στη διαπολιτισμική εκπαίδευση" με μισθούς 1300 και 1400 ευρώ στο Κέντρο Κοινότητας Ρομά. Καλοπληρωμένες θέσεις δηλαδή για ανθρώπους που θα περνάνε το 8ωρό τους επιτηρώντας και μαζεύοντας πληροφορίες για μια υποτιμημένη κοινότητα της εργατικής τάξης στο Χαλάνδρι. Δεν ξέρουμε αν έχει γίνει προφανές από όσα γράψαμε μέχρι τώρα, αλλά η πειθάρχηση της εργατικής τάξης είναι επίσης ψηλά στις προτεραιότητες των δήμων. Γι' αυτό θα μιλήσουμε παρακάτω.

Η διαχείριση του καταυλισμού ως κομμάτι της κρατικής επίθεσης στην εργατική τάξη

Θα ήταν λάθος να αφήσουμε να εννοηθεί ότι ο δήμος Χαλανδρίου κάνει όσα κάνει απέναντι στους Ρομά επειδή αποκλειστικός του σκοπός είναι να αποκομίζει μεγάλες χρηματοδοτήσεις. Η πρόσφατη χρηματοδότηση των 850.000 ευρώ, η οποία σύμφωνα με τα λεγόμενα του δημάρχου προορίζεται για πρόγραμμα επιδότησης ενοικίου με προοπτική μετεγκατάστασης των Ρομά σε σπίτια και διάλυσης του καταυλισμού, έχει από πίσω της μια διετή δουλειά του Κέντρου Κοινότητας Ρομά, η οποία ήδη από τους πρώτους μήνες λειτουργίας του κέντρου απολογιζόταν δημόσια από τις δημοτικές αρχές ως εξής:

Μέχρι σήμερα το Κέντρο έχει εξυπηρετήσει 180 ωφελούμενους.
- Έχει υλοποιήσει 30 ενημερώσεις σε σχέση με την υγεία, την παιδεία, την εργασία και το σχέδιο ένταξής τους.
- Έχει οργανώσει πλήρη εμβολιασμό 130 περίπου παιδιών Ρομά.
- Έχει κάνει 15 συναντήσεις με περίοικους προκειμένου να

2. Ολόκληρη την προκήρυξη μπορείτε να τη διαβάσετε στο antifaxalandri.wordpress.com στη σελίδα "Προκηρύξεις"

"Να βρούμε τα κοινά εδάφη!" - Ιστοριούλα φίλου Χολαργιώτη που παρακολούθησε μάτς του Χολαργού με τον Απόλλωνα Χαλανδρίου λίγο καιρό πριν.

Ένα φιλικό ματσάκι προετοιμασίας λοιπόν με τον Απόλλωνα Χαλανδρίου θα μας έβρισκε στις ζύλινες σανίδες του γηπέδου του κάτω Χαλανδρίου. Με μια σημαία αντίφα καβάτζα, αυτό είχαμε μόνο τότε. Έχει πιάσει βραδάκι, η μοναδική φορά απ' όσο θυμάμαι που έχουμε πάιζει χωρίς ήλιο.

Η κατάσταση είναι η εξής, με μπλούζες βγαλμένες, ιδρωμένοι και πιασμένοι, τραγουδάμε ένα καινούριο συνθηματάκι επί 15 λεπτά χωρίς τύμπανο. Δίπλα μας, μια παρέα πιτσιρικάδες Ρομά, φίλοι του Απόλλωνα, προσπαθούν να μας πατήσουν φωνάζοντας για την ομάδα τους. Σκεφτείτε, κερκίδα με Ρομά, κατοίκους χαλανδρίου, να στηρίζουν την ομάδα που παίζει δίπλα από το σπίτι τους, όμως το σκηνικό γίνεται ακόμα καλύτερο, ή καλύτερα πιο

διδακτικό.

Κάποια στιγμή πέφτει μια μπάλα έξω από το τερέν, και ένας πιτσιρικάς από αυτούς την μαζεύει και την κρατάει. Τότε ένας από την διοίκηση του Χολαργού, πάει και του τη ζητάει πίσω, όχι με το καλύτερο ύφος, όχι σαν τη ζητούσε από ελληνάκι, καταλαβαινόμαστε! Τότε του απαντάει ο μικρός: "έξω την βρήκα, δικιά μου είναι". (γέλια) Πλησιάζει ο μπάρμπας οπότε παρεμβαίνουμε και εμείς λέγοντας να αφήσει τον μικρό και ότι θα του αγοράσουμε άλλη άμα είναι αυτό το πρόβλημα του. Νομίζω σπρωχτήκαμε και λίγο.

Αυτό που ακολούθησε είναι φοβέρο. Ο μπάρμπας πάει πίσω και η παρέα ρομά έρχεται προς το μέρος μας, βγάζουν τις μπλούζες και αρχίζουν να μαθαίνουν τα συνθήματα μας. Από εκεί που μας βρίζαν έχουν κάτσει από πίσω μας, και φωνάζουν τα συνθήματα μας, φωνάζουν Χολαργός με τα χαμόγελα τους να φτάνουν στα αυτιά. Και τα δικά μας βέβαια. Το ματς τελείωσε, χαιρετήθηκαμε με τους καινούριους φίλους, μας ρωτήσανε πότε ξαναπάιζουμε και που για να 'θουνε.

Είναι ένα μικρό παράδειγμα του τι σημαίνει αλληλεγγύη, ναι αυτή η ξεχειλωμένη λέξη. Δεν πήγαμε στους Ρομά να το παίξουμε ότι είμαστε το ίδιο σε αυτήν την κοινωνία και βιώνουμε τα ίδια. Ο ελληνικός ρατσισμός δεν μας έχει αγγίξει ούτε στο ελάχιστο σε σχέση με αυτούς. Αυτό είναι το συμπέρασμα, ότι με τους Ρομά και τους μετανάστες γενικότερα, βρίζαμε κοινό έδαφος εκεί που έχουμε και κοινά πράγματα, και αυτό είναι οι εχθροί μας, όχι η θρησκεία, η κουλτούρα, ή οι τρόποι επιβίωσης. Άλληλεγγύη είναι όταν τα βάζεις με αυτόν που του ζητούσε επίμονα την μπάλα, όχι όταν του δίνεις τρόφιμα και ρούχα, και παραπονιέσαι που δεν θέλει να ενταχθεί, άλλωστε η κοινότητα τους είναι ο τρόπος τους να αμύνονται απέναντι στο βούρκο.

εξομαλυνθούν οι δυσκολίες και τα προβλήματα συνύπαρξης του καταυλισμού με τη γειτονιά.

- Δύο ενημερώσεις στον γυναικείο πληθυσμό για τα δικαιώματά τους.

- 50 δράσεις καθαριότητας στους χώρους του καταυλισμού και γύρω από αυτόν.

- 82 εγγραφές παιδιών Ρομά στα σχολεία. Σε συνεργασία με τη σχολική κοινότητα, παρακολουθείται καθημερινά η συμμετοχή τους με στόχο την αντιμετώπιση της σχολικής διαρροής.³

Ήδη από τον Οκτώβρη του '17, που το παραπάνω απόσπασμα δημοσιεύτηκε στην έντυπη Δημοτική Ενημέρωση του δήμου Χαλανδρίου, θα έπρεπε να είναι προφανές ότι αυτές οι κομψά διατυπωμένες "εξυπηρετήσεις" του Κέντρου Κοινότητας, είναι στην πραγματικότητα επιθετικές υποδείξεις συμμόρφωσης και πειθάρχησης προς ένα από τα πιο υποτιμημένα κομμάτια της εργατικής τάξης στην Ελλάδα. Ένα κομμάτι που έχει γίνει αντικείμενο άγριου κοινωνικού και κρατικού ρατσισμού εδώ και δεκαετίες και η διαχείρισή του γίνεται κατά βάση μέσω ακραίας αστυνομικής βίας. Με τέτοιο ιστορικό λοιπόν, θα έπρεπε να μας προκαλείται το λιγότερο ενστικτώδης καχυποψία ως προς τις προθέσεις του δήμου Χαλανδρίου, ειδικά όταν υποστηρίζει ότι τον ενδιαφέρει η ομαλή ένταξη των Ρομά και ότι όλα αυτά γίνονται προς όφελός τους.

Όμως, οι δημοτικές αρχές βρίσκονται στη θέση που βρίσκονται επειδή έχουν την ικανότητα να αντιστρέφουν την πραγματικότητα ώστε αυτή να επιβεβαιώνει τις αφηγήσεις τους. Έτσι, έχουν χτίσει τα τελευταία χρόνια μια αφήγηση η οποία τους επιτρέπει να υποστηρίζουν ταυτόχρονα ότι από τη μία οι Ρομά δεν έχουν άλλη επιλογή απ' το να συμμορφωθούν με την διαδικασία μετεγκατάστασής τους και με τις σκληρές προϋποθέσεις που αυτή περιλαμβάνει για όσους δεν θέλουν "να φάνε το κεφάλι τους"⁴ και από την άλλη, ότι όλα αυτά γίνονται για το καλό τους.

Για το καλό τους λοιπόν οι Ρομά πρέπει να δεχτούν την λεπτομερή καταγραφή τους ώστε να αποφευχθεί η αύξηση του πληθυσμού τους στον καταυλισμό. Πρέπει να δεχτούν τους

εμβολιασμούς των παιδιών τους, λες και αποτελούν κάποιου είδους υγειονομική βόμβα. Πρέπει να στέλνουν τα παιδιά τους στο σχολείο με το ζόρι, στα ίδια σχολεία όπου πριν μερικά χρόνια 234 γονείς ψήφιζαν σε διαδικασία των συλλόγων γονέων και κηδεμόνων να μη γίνονται δεκτά σε αυτά τα παιδιά των Ρομά.⁵ Πρέπει να συμμετέχουν, είτε εθελοντικά είτε με ολιγόμηνες συμβάσεις στο δήμο, στην καθαριότητα της γειτονιάς και ποιος ξέρει τι άλλες σκατοδουλείες τους επιφυλάσσουν για το μέλλον.⁶ Πρέπει να συμμορφώνονται με τις υποδείξεις των ρατσιστών κατοίκων, να μην "κάνουν φασαρία" και να μην είναι "παραβατικοί", μπαίνοντας ταυτόχρονα σε μια διαδικασία αυτοαστυνόμευσης με το να υποδεικνύουν τους απείθαρχους ανάμεσά τους. Φυσικά, όλα αυτά πρέπει να τα δεχτούν από τους ίδιους κρατικούς μηχανισμούς που τόσα χρόνια τους επιφυλάσσουν μόνο ρατσισμό και βία και στο τέλος να πούνε και ευχαριστώ.

Όμως, το πράγμα δεν τελειώνει εκεί. Οι δημοτικές αρχές σκόπιμα συσκοτίζουν ότι σε περίπτωση που εν τέλει κάποια οικογένεια Ρομά κάνει τα πράγματα όπως ακριβώς τα θέλουν ο δήμαρχος και οι φίλοι του και καταφέρει να μετεγκατασταθεί σε σπίτι, η μετεγκατάσταση αυτή θα διαρκέσει για όσο καιρό τα έξοδα καλύπτονται από το πρόγραμμα επιδότησης ενοικίου. Στη συνέχεια, θα πρέπει η οικογένεια να συνεχίσει να καλύπτει το ενοίκιο και τους λογαριασμούς, σε μια εποχή που τα ενοίκια και οι λογαριασμοί φτάνουν την εργατική τάξη στα όρια επιβίωσης,

3. Δημοτική Ενημέρωση δήμου Χαλανδρίου, τεύχος 2, Οκτώβριος 2017

4. Από τη δημόσια τοποθέτηση του δημάρχου Σίμου Ρούσσου σε δημόσια εκδήλωση για τον καταυλισμό στο κέντρο νεότητας στο κάτω Χαλάνδρι.

5. "Γονείς ψήφισαν να αποκλειστούν ρομά μαθητές", εφημερίδα Το Βήμα , Νοέμβριος 2012

6. "Κάποιοι από αυτούς απασχολούνται με συμβάσεις ορισμένου χρόνου στον δήμο" σχολιάζει ο Σ. Ρούσσος. Ταυτόχρονα, όπως μας ενημερώνει, "έχει συσταθεί κοινωνικός συνεταιρισμός ένταξης που περιλαμβάνει και Ρομά, ο οποίος ήδη έχει συμβληθεί με τον δήμο για την εκτέλεση οικοδομικών εργασιών", στο άρθρο: "Δήμος Χαλανδρίου: ένα βήμα μπροστά στην κοινωνική ένταξη των Ρομά", εφημερίδα Η Αυγή, Απρίλιος 2019

αλλιώς να ξαναβγεί στο δρόμο. Όπου φυσικά δεν θα υπάρχει η επιλογή επιστροφής στον παλιό καταυλισμό αφού το παλιό τους κατάλυμα θα έχει γκρεμιστεί και η κοινότητα που είχαν χτίσει με τους υπόλοιπους Ρομά θα έχει διαλυθεί. Χώρια που κατά τη διάρκεια της διαβίωσής τους στο σπίτι θα βρίσκονται υπό την αυστηρή επίβλεψη ιδιοκτητών και ρατσιστών γειτόνων, που θα είναι κάτι παραπάνω από πρόθυμοι να επιβάλουν κανόνες συμπεριφοράς υπό την απειλή της έξωσης.

Πρέπει σε αυτό το σημείο να διευκρινίσουμε το εξής: γράψαμε και μοιράζουμε αυτή την προκήρυξη γιατί θέλουμε να υποστηρίξουμε ότι τα νέα σχέδια του δήμου Χαλανδρίου, δεν είναι προσπάθεια "ομαλής ένταξης" των Ρομά στην κοινωνία, γιατί βασικά ουδέποτε κανείς ενδιαφέρθηκε να κάνει αυτό το πράγμα. Στην πραγματικότητα, είναι κοινωνικός και κρατικός ρατσισμός βγαλμένος από τις καλύτερες στιγμές των συριζιαίκων πολιτικών για την διαχείριση του πάτου της κοινωνίας, οι οποίες δεν έχουν τίποτα να ζηλέψουν σε ρατσισμό και βιαιότητα από αυτές των δεξιών. Γιατί φυσικά αυτό το σχέδιο "εναλλακτικής αστυνόμευσης" πηγαίνει πακέτο με την παραδοσιακή ένστολη αστυνόμευση που βασικά για την περίπτωση των Ρομά δεν τελειώνει και ποτέ και μεταξύ άλλων εξασφαλίζει την επιτυχία του. Επιτυχία όχι σαν "σχέδιο ένταξης" αλλά σαν σχέδιο δημόσιας τάξης.

Αυτό που δεν κάνει αυτή η προκήρυξη είναι να υποστηρίζει ότι οι Ρομά πρέπει να συνεχίσουν να μένουν στον καταυλισμό σε συνθήκες που κάθε άλλο παρά ιδανικές θα τις χαρακτηρίζαμε. Το τι θέλουν οι Ρομά το γνωρίζουν πολύ καλά και μόνο οι ίδιοι, και ποτέ κανείς δημοτικός σύμβουλος που ασχολήθηκε με το θέμα δεν ενδιαφέρθηκε να μάθει, γιατί δεν είναι ο σκοπός των κρατικών πολιτικών διαχείρισης των Ρομά να ασχολούνται με τις πραγματικές ανάγκες των Ρομά. Μάλιστα, δεν θα ήταν καθόλου παράλογο να υποστηρίξουμε ότι αυτό το πράγμα το αντιλαμβάνονται πολύ καλύτερα οι ίδιοι οι Ρομά που βιώνουν για δεκαετίες αυτές τις πολιτικές στο πετσί τους. Κι επίσης υποψιαζόμαστε ότι από αυτό ακριβώς το γεγονός προκύπτουν τα "τμήματα του πληθυσμού που κρατούν τις παλιές συνήθειες, αρνούνται να συνεργαστούν, ενώ δεν λείπουν και οι παραβατικές συμπεριφορές"⁷, με τα λόγια που οι δημοτικές αρχές περιγράφουν τους Ρομά που δεν είναι πρόθυμοι να συνεργαστούν με την πάρτη τους, λες και θα πρεπεί.

Οι δημοτικές αρχές, η μεσαία τάξη και ολοι εμείς που περισσεύουμε

Δεν είμαστε σε θέση να προβλέψουμε αν η διαδικασία μετεγκατάστασης των Ρομά σε σπίτια θα ολοκληρωθεί με τον τρόπο που μας λένε οι δημοτικοί σύμβουλοι, ούτε αν το πιστεύουν και οι ίδιοι ότι είναι εφικτό κάτι τέτοιο. Αυτό που μπορούμε να πούμε όμως με σιγουριά είναι ότι πρόκειται για μια διαδικασία η οποία φιλοδοξεί να εμπλέξει ενεργά

διάφορα προνομιούχα κοινωνικά κομμάτια στην επιτήρηση και την πειθάρχηση κομματιών του πάτου της ελληνικής κοινωνίας. Είναι μια πολιτική από τη μεσαία τάξη για την μεσαία τάξη, είναι ο τρόπος με τον οποίο λειτουργούν οι τοπικές εξουσίες στις γειτονίες μας, είναι μια μέθοδος διαμοιρασμού των χρηματοδοτήσεων στις τοπικές κοινωνίες και χτίσιμο υλικών συμφερόντων γύρω από την εκμετάλλευση των πιο υποτιμημένων. Είναι και τρόποι με τους οποίους κοινωνικοποιούνται οι κρατικές προσταγές. Από αυτή την άποψη λοιπόν είναι μια πολιτική επιτυχημένη.

Πέρα απ' την διαχείριση του καταυλισμού των Ρομά, στις γειτονίες μας ξεδιπλώνονται χιλιάδες ακόμα πρακτικές και πολιτικές του μικροεπιπέδου μέσω των οποίων η μεσαία τάξη και οι πολιτικοί της εκπρόσωποι στα δημοτικά συμβούλια φιλοδοξούν να οικειοποιηθούν τις γειτονίες αυτές. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι αυτό το, εκ πρώτης όψεως γενικό, "μεσαία τάξη" στην πραγματικότητα είναι τα αφεντικά μας τα οποία δέκα χρόνια τώρα επωφελούνται από το πετσόκομπα των μισθών μας και την εντατικοποίηση της εργασίας μας. Που θέλουν να επωφεληθούν κι άλλο αυξάνοντας σε αδιανόητα ύψη τα ενοίκια που πρέπει να πληρώνουμε για να ζούμε στα χρέπια τους. Που προσπαθούν με κάθε τρόπο να επιβληθούν στο δημόσιο χώρο εις βάρος μας. Που στην τελική φροντίζουν ο δημόσιος λόγος γύρω από τις "ανάγκες των κατοίκων" να περιστρέφεται αποκλειστικά γύρω από τις δικές τους ανάγκες.

Και είμαστε πολλοί και πολλές αυτοί που νιώθουμε την πίεση να μεγαλώνει είτε όταν δουλεύουμε είτε στους χώρους και τους χρόνους εκτός της εργασίας, στις ίδιες μας τις γειτονίες. Γιατί ο μισθός, το ενοίκιο, η ομάδα ΔΙ.ΑΣ και η δημόσια τάξη γενικώς, το κρατικό αβαντάρισμα των ναζί, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών αλλά και οι αναπλάσεις των γειτονιών μας, το τιγκάρισμα ολόκληρων περιοχών με κυριλέ μαγαζιά, τα κοπάδια των μεσοαστών που διεκδικούν το δημόσιο χώρο για λογαριασμό τους, είναι μέθοδοι υποτιμησης της πολυεθνικής εργατικής τάξης. Πρόκειται για τα κρατικά σχέδια διαχείρισης της καπιταλιστικής κρίσης που εξελίσσονται την τελευταία δεκαετία, στηρίζονται εξ' ίσου από αριστερούς και δεξιούς και το μόνο σίγουρο είναι ότι θα ενταθούν στα χρόνια που έρχονται.

Αν έχουμε ένα κοινό με τους Ρομά, αυτό είναι οι κοινοί μας εχθροί. Και προκηρύξεις σαν και αυτή είναι μια προσπάθεια απ' την πλευρά μας να κατανοήσουμε αυτούς τους εχθρούς και τους τρόπους που έχουν να μας κάνουν τη ζωή δύσκολη. Αυτό τον τρόπο έχουμε να μιλάμε και να κρατάμε τα μυαλά μας στη θέση τους, τη στιγμή που μας περιτριγυρίζει απέραντη συσκότιση γύρω από την φύση όσων βιώνουμε σαν εργατική τάξη. Πρέπει συλλογικά να ανακαλύψουμε και τους τρόπους για να τους πολεμήσουμε.

7. "Σ. Ρούσσος: Απομακρύνεται ο καταυλισμός των Ρομά του Νομισματοκοπείου – 850.000 για την στέγασή τους από την Πειραιέα", εφημερίδα Η Αυγή, Απρίλιος 2019

